

Slovenska Krajina,
Najlepša milina:
Lubléna Ravenska,
Gorička, Dolenska!

Ne poznam jaz lepš'ga sveta,
Vsa sladkost si moj'ga srca:
Slovenska Krajina,
mili moj dom,
Pozabo te nikdar, nikde
ne bom.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v Lendavi hš. 67. — Uprava v Črensovcih, Slovenska Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din, Evropi 72 Din, z Mar. Listom letno 100 Din, v državaj prek morja 3 dolare na leto. Novine i M. List s kalendarom. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din. Plačati se mora naprej. Št. položajice 11806. Rokopisi se ne vračajo. Cena oglasov: Cela stran 800 Din, pol strani 400 din. i tak nižje. Poslano med tekstom vsaka reč 2 Din, mali oglaš do 10 reči 5 Din, više vsaka reč 1.50 Din.

Pokažimo zrelost.

Že dvajseti let smo v svojoj narodnoj državi i se zgamamo, preobrazujemo v vsakom pogledi. Pa tudi napredujemo. Prle dvesto let nismo se teliko navčili, kak zdaj v dvajseti letaj. Pa mi tudi pokažemo, ka smo se kaj navčili? Polagamo izpite? Ne. Držimo se kak deca, štera prst dene v lampe pa ga deca, gda bi mogla i tudi znala govoriti.

Pred kratkim so prišli gospodje iz Preka k nam, pa so nam govorili od komunizma, politike i združništva. Vsa hvala njim za miseo, štera jih je napotila k nam i za trude, štere so sprejeli za nas. A je bilo potrebno, da so se v tak božnomi vremeni, kak je te bilo, k nam potrđili i vnogo dragoga časa zamudili, šteri njim je doma tak preveč potreben pri zvršavanji njihovih velikih poslov! Se je trbelo nam pali pokazati za nezrele, štere morajo hoditi včit na navuk od komunizmi tisti, ki komunizma neso nikdar kušali, nas, ki smo ga na lastnoj koži več mesecov jočič i ječeč nosili! Nemamo mi nikoga, ki bi nam znao od politike zanesljivo kaj povedati, ki bi se potrudili k voditeli slovenskoga naroda i po njegovih navodilaj nam razložo politični položaj doma i sveti poprek!? Nemamo nikoga, ki bi pri nas že 20 let obstoječe združništvo znao razložiti, gda mammo teliko vučencov združnih šol!

Nezreli smo. Čakamo pečenoga goloba, da nam zleti v lampe, sami se pa ne genemo, da di goloba tudi zgrabili. Če ga pa nemamo, ga spečti tudi nemremo.

Mi mammo gorečo, vučeno duhovščino, dobro vučitelstvo, uradništvo na sodnijaj, davkarijaj, v političnoj službi, mammo dobro izvežbane zadrugare, mammo izvrstne kmetovalce, obrtnike, trgovce, kmet. referente i druge gospode, ki so pripravljeni iti ljudem vsaki čas brezplačno na roko s predavanji. Zakaj se jih ne poslužujemo? Zakaj je ne zovemo na predavanja? Zakaj spijo naša prosvetna društva i največ če mammo gde kakšo igrico, glavni namen društva, izobrazbo pa zanemarjajo? Igre so začimba. Če bomo samo prpeo, pa šafiran, pa luk, pa česnek jeli, oslabimo, ne moremo živeti. Ravnotak nas naša društva samo slabijo, čevživamo po njih samo začimbo, ne pa hrane duševne. Pokažimo se že ednok zrele. Velike može, velike v razumi i jakosti nosi tudi naša krajina. Obračajmo se do njih i včimo se od njih. Gotovo drage vole sprejmemo z Pre-

ka voditela slovenskoga naroda, dr. Korošca i njegove namestnike, pomočnike, ki nam je pošle, drage vole sprejmemo strokovnjake, šterih še nemamo, ustanove, štere nam menkajo, a ka pa mammo, celo boljše kakovosti kak tam prek, tisto pa ne skrivajmo pod krbulo, košaro, nego denimo na posvečnjek i včimo se pri tom posvečnjeki dvoje: 1. poštvati prave, krščanske izobrazbenice Slov. Krajine, so te že zrasli na toj zemli ali so sem presajeni, i ob 2. nasledujemo je, napunimo se ž njihovimi navuki i ž njihovim pravim krščanskim življenjom. - V zvezi s tem kažemo ešče drugo nezrelost, nezrelost i breznačajnost, da ne pravimo mlačno krščanstvo. To mate domače dober krščanski tjednik Novine. Pri njem ste zrasli gor i se odgojili. Novine so vas vodile i pripelale v slobodščino. Do štirideset vaših najbolših sinov sodeluje pri njihovom vrejivanji i kak se splošna sodba nesamo doma, nego prek Mure i še v daljnih krajaj glasi, so eden najbolših listov za narod, štere prekašajo stoprocentno po svojoj lubezni i svojem pravom krščanskom duhi druge novine, po šterih segate. I zakaj segate? Prej če pogorim, dobim nagrado. Vidiš, kak ne zreli si! Povej odkrito, ka je večvredno, ka je bole krščansko: jeli želeti, ka ti ne pogoriš i za to moliti i sv. meše služiti, ali pa ti želeti, ka pogoriš i ka te dobiš jezero dinarov? Što bi želo pogoreti za jezero dinarov? Vidiš, kak nekrščansko i nezrelo je zavolo toga zroka z rok puštiti dober krščanski list! Novine dajo za svoje naročnike vnogo sv. meši i molitev brezplačno opraviti, da se tej rešijo nesreče i blagoslovijo v duši i vrednosti. Ešče bole nezrelo i celo nekrščansko je pa dober krščanski list samo zato odpovedati, ka mogoče dobiš kakšo žlico, ali šalico, ali robček, ali magari kakši vekši dar! Te je pa Kristuš za takše nagrade glaso svoj evangelij i ga je zapovedao glasiti tudi po novinaj do konca sveta?! Ne, on ga je glaso, ka njega dobimo i obdržimo v duši na tom sveti i ga vživamo na drugom sveti! I tomi nameni, pa samo tomi nameni sme služiti dober krščanski list. Zato je pa najslabše znamenje za krščenike, če se z nagradami, darili morejo loviti za dober list, če zavolo teh darov zavržejo svoj list, ki je pun krščanskoga duha, list, do koga morajo nositi zahvalno lubezen i si ga zato v prvoj vrsti i v z največšov po-

Večni podrepniki. ✕

Z raznih strani, posebno s hrvatske, se nam večkrat v oči meče, da nemamo zadostne slovenske narodnostne zavesti. Čeprav te očitek v celoti ne drži, vendar vsebuje tudi nekaj istine.

Pred letami mi je pošten i resen politik pravo, de so vnogi Prekmurci kak telički, šteri vsigdar caplajo za tujimi kravami. Ne sam te razmo njegovih reči; dnes po vnogih skušnjah znam, da je meo prav.

Vsakši narod je meo i ma v svojoj sredini takše sine, šteri so njemi delali i delajo sramoto i zaverajo ga v njegovom uspešnom napredki. Tak je tudi pri nas.

Ne mislim tu na zdravo politično opozicijo, štera je v vsakšem poštenom političnom življenji ne samo dopuštna, temveč celo potrebna. Mislim tu na one, šteri spoj nemajo nikšega osvedočenja, nego svoje kapute obračajo kak veter piše i vsigdar služijo tujim silam proti dobromi lastnoga naroda.

Medtem, da se trezna i zavedna večina našega ljudstva drži v gospodarskom, političnom, prosvetnom i socijalnom področji čiste i zdrave slovenske poti i smeri, pa vnogi nezavedneži, plačenci i odpadniki zaverajo to našo uspešno pot. Oni so pesek v črevli, šteri žiči, da nemreš hoditi kak bi trbelo.

Gda je napočo den slobode i smo se združili z materjov Slovenij, so vnogi zakričali: „Pod Vogrami i Nemcami nam je bokše šlo. Mi ščemo nazaj ta prek“. Toda bili so to iznemogli stari ostanki, štere je hitro pre-rasteo novi sveži, slovenski ču-teči rod.

Toda ne so ešče vtihnoli zadnji vzdihlaji obnemoglih „star-cov“, so že prihajali tuij liberalni kupci i z vinom, kolbasami i mitami kupivali nezavedne prekmurske glase i se ž njimi hvalili tam doli na srbskom jugu. Gda je pa zmenkalo vino, klobase i mite, a glasi — votumi odani, se glave stregnile i želodci spraznili, pa je prišla suša, žeja, glad i joč: „Kak nam božno ide, vse moramo kšenki ta dati, to je več ne za prestat.“ Pa so se gospodje kupci z liberalskih stolčkov smejali: „Ka se tožite, vej smo Vas pa dobro plačali z vinom i kolbasami!...“

Ali to vse vnoge ešče ne spametivalo. „Če so nas liberalci znorili, pa pojdimmo k „mačkovcom“. Oni nas bodo gvušno osrečili, ar „vnogo obečavlejo“. I šo je kak blisk glas od Sre-

žrtvovalnostjov morajo naročiti! Najžalostnejše pri toj nezrelosti je pa to, da se vnogo slabih listov podpira, da svoj penez, šteri je tak v želi, ta vržejo vnogi za čemer, šteri njim vmori dušo i celi odvedek.

Soludje, že častitlivi služabnik boži, Anton Martin Slomšek se toži od njih, ki tisto, ka od drugec pride, čeravno je slabo, za več štimajo, kak svoje najbolše blago. Tuije blato njim je več, kak domači krüh. Tuija norost njim je več, kak domača modrost. Tuiji grehi več, kak domače

brnoga brega tu doli do lendavskih gorci: „Hrvatje nas bodo rešili. Ne dajte ednoga glasa za svoje domače slovenske može. Mi idemo za verskim odpadnikom Miškom (Vupamo se, da ne bo stalen odpadnik, nego veselji povrnjenec. Vr.) i drugimi iskoreninjenci, šteri do nas pelali v Zagreb i tam odali drago na placi“. I že je v Zagrebi bilo napovedano veliko senje, gde do se odavali samo prekmurški telički, šteri vsigdar caplajo za tujimi kravami.

Pravijo, da Bog samo trikrat pomaga. Ka pa zdaj? Starci s tujimi želami so zdehnoli, liberalcom je zmenkalo vina i kolbas, mačkovci nemajo ešče dosta penez za vse naše teličke, ar tudi oni majo dosta lačnih želodcov. Kama bodo zdaj šli naši nezavedneži, plačenci i odpadniki? E, kam? Stoji ešče velka „matuška“ rdeča Rusija, ešče so jo Finci ščista ne podrli. Pa skrijemo se pod njeni rdeči plašč — pa bo. E, nede nam ešče konca, ne! I šle so skrivnostne mreže „Zveze delovnoga ljudstva“ ali z drugimi rečmi „komunistične stranke“ tudi po Slovenskoj Krajini i končale se tam v tujini. Tam doli v Zagrebi je palik vzcvela slovenska komunistična „Lüdska pravica“ — pravijo, da zato, ka prej doma nega zadosta gnoja, potrebnoga za njeno rast.

I svet pa štrmi i se čüdi: „Glejte, glejte te zavedne „Slovence“, kak veselo romajo po sveti. Najprle v Budimpešt i na Dunaj, potem v Belgrad, iz Belgrada v Zagreb, prek Zagreba pa naravnost v Mosko. V svo-

joj slovenskoj prestolnici so se nanč stavili ne. Bili so najprle velki Vogri i Nemci, čez noč gratali goreči jugoslovanski liberalci ali unitaristi, potem zagriženi „mačkovci“, nazadnje navdušeni „rdeči bratci“. Da, vse so bili i so, samo zavedni Slovenci ne. Tak se godi z ljudmi — odpadniki lastnoga naroda. Srečno pot — dragi rdeči bratje!

Žaloigra ljudi, šteri se sramujejo toga, zavolo šteroga nas telko narodov občüduje, zavolo žilavoga boja za obstanek. Žalostna slika ljudi, šteri zgubijo zavüpanje v sebe, v svoj lasten narod i narodno vodstvo. Rešitev iščejo pri tujincih. Kaj je vendar tujincem briga za naš obstanek? Dobri smo jim tak dugo, dokeč kaj mammo i se damo izkoriščati. Ti naši zasleplenci pa ne vidijo, da od tujincov nesmo dobili, ne dobivamo i ne bomo dobili nikaj. Vse, ka mammo, mammo od svojih lastnih žulov, borbi i zavednosti. Samo-slovenska sküpnost, vstrajnost i zavednost je naša srečnejša bodočnost.

Večina ljudstva v Slovenskoj Krajini se zaveda te velke življenjske istine i zna žrtvüvati svoje ösborne poglede i žele v zmago slovenske sküpnosti. Vendar je med nami tudi ešče prilično nezavednežov i plačencov, šteri se ešče nezavedajo svoje slovenske narodnostne dužnosti. Takši ljudje vsigdar iščejo samo svoje „sebične“ namene i haske. Čas je že, da se ob zori samoupravnoga življenja Slovenije tudi ti zavejo svoje dužnosti i strosijo z sebe sramotni pečat večnih tujih podrepnikov i caplačov. Naj postanejo zdrave veke na teli zavednoga slovenskoga naroda.

Grački VIII.

Razgled po katoličanskem sveti.

Italija. Letos se bo vršo XIII. italijanski narodni eucharistični kongres v Pompejih, v znanoj Marijinoj božoj poti. Pompeji so izbrani zato, ar se je pred 50 leti vršo eucharistični kongres v Neapoli i ar nam je Marijina pomoč v današnjih težkih časih posebno potrebna. — V Padovi je vmro Mons. Rikard Ruffatti, kanonik padovske katedrale v starosti 60 let. Bio je znani zavolo svoje velke izobrazbe, pravoga duhovniškoga srca i neumornoga dela v Katoliškoj Akciji. Od 1909. leta je bio tudi novinar. Sodelüvao je pri dnevniki „Libertä“, ki je vodo ostro borbo proti brezboštvi. Od 1925. do 1927. leta je vse svoje novinarske sposobnosti postavio v službo Katoliške Akcije v premišleno,

organizirano delo za zmago Kristušovoga kralstva na zemli. — V mestli Chieti živi duhovnik Silvester Natale, ki je pred kratkim obhajao 100 letnico rojstva i 75 letnico mešništva. Tu je bio župnik 50 let i 1935. l. je upokojeni. Celo svoje življenje je bio zmeren i trezen. Sv. Oča njemi je pri toj priliki podelo apoštolski blagoslov. — V Milani je bila 18. januara letos otvorjena visoka šola za cerkveno umetnost.

Romunija. Direktor jako razširjenoga romunskoga lista „Curentul“ piše od dela sv. Oče za mir. Omenja papov božični govor na kardinalskom zbori i pravi, da človek v teh razburkanih časih rad čuje glas od mira. „Glas od mira je svetlost v današnjem mračnom časi.“

jakosti. Tuiji beteg več, kak domače zdravje. Tuije kodištvo več, kak domače bogastvo. Bodimo vendar že ednok zreli. Poglednimo se od pet do glave i spoznajmo, da smo zreli možje, zreli dečki, zrele žene i deklina. Spoznajmo, da je boža modrost tudi Slov. Krajino obiskala i obsipala možgane našega naroda z pametjov i to bistrov, modrostjov i to globokov, iz štere zna zajimati vse, ka je i potrebno i hasnovito. Spoznajmo, da tudi pri nas cvetejo krščanske jakosti, da tudi naša srca napu-

njava Düh sveti s svojimi dari za lepo, vzgledno življenje, da nam ne trebe hoditi v tujino se včit na nje. Spoznajmo, da z Boga pomočjov lejko živimo kak pravi krščeniki, dobri Slovenci i Jugoslovani na lastnih nogaj v Slov. Krajini v popunoj bratskoj lubezni s svojimi slovenskimi i jugoslovanskimi brati. Odprite oči, poglednite se Slovenje Slov. Krajine, dozoreli ste, zato pa ne več prstov cecati v lampaj prek Mure ali Bogve kama škiliti, nego zrelo nastopajte sami povsod. (TS/.)

Anam. V Thauh — Hoa je vmro Mons. Aleksander Marcon, naslovni škof i zaslužni misijonar v starosti 82 let. Na njegovom misijonskom području se je za časa njegovoga delovanja povečalo število katoličanov od 80.000 na 144.367, število domačih duhovnikov od 53 na 140, število katehistov od 138 na 238. V istom časi je bilo krščenih 25.305 odraslih ljudi. Leta 1910. je bilo v njegovom misijonskom području 618.327 obhajil, leta 1932. pa 2.391.926.

Francija. V Parizi se je ustanovo posebni urad, ki se

Nedela

tretja predpostna.

Tisti čas je se bom vzeo Jezus dvanajset včenikov i pravi njim: ovo gori idemo v Jeruzalem i spuniyo se vsa, štera so pisana po prorokaj od Sina človečega. Ar se oda poganom i bude ošpotan, bičuvan i poplivan, i gda ga zbičujuje, morijo ga, i na tretji den gori stane. Oni so nikaj toga ne razmeli i bila je ta reč skrta od njih; i nej so razmeli, štera so povedana. Včinjeno je pa, gda bi se približavao k Jeriki, niki slepi je sedo kre poti kolduvajoči. I gda bi čuo vnožino mimo i dočo, pitao je, ka bi to bilo? Pravili so pa njemi, ka Jezus Nazarenski mimo ide. I kričo je govoreči: Jezus Sin Davidov, smiluj se meni. I ki so naprej šli, karali so ga, ka bi mučo. On je pa tem bole kričao: Sin Davidov, smiluj se meni. Stanovši pa Jezus, zapovedao ga je k sebi pripelati. I gda bi se približavo, pito ga je govoreči: ka ščeš, naj ti včiniš? On je pa pravo: Gospodne, naj vidim. I Jezus je veso njemi: pregledni, vera tvoja je tebe zdravoga včinila. I precij je vido, i nasledivao je njega zvišavajoči Boga. I vse lüstvo, gda je vidilo, dalo je hvalo Bogi.

Ka nam govori Gospod, gda ide pred nami iz Jerike proti Jeruzalemi? Na to nam odgovarja sam: „Jaz idem iz lübezni do vas v trpljenje i smrt. Vaša grešna nevolja me boli. Jaz sem dober pastir, ki da svoje življenje za svoje ovce. Pridite, da idemo vküper!“

Mi tüdi zaistino ščemo iti za njim pa ž njim vmreti. To pa pomeni, da moramo na našoj grešnoj poti henjati pa se povrniti iz grešne Jerike v Jeruzalem. v kraj mira. Jezus ide iz Jerike v Jeruzalem, mi pa hodimo navadno iz Jeruzalema v Jeriko i tak po svojoj krivdi spadnemo med razbojnikje. Bar zdaj se obrnimo k Bogi, k pokori, k spreobrnjenji. Nega drugoga pripomočka, nego vrniti se na pravo pot i hoditi za Jezusom, da ž njim vred vmerjemo.

Ta pot pa je težavna, pot zatajivanja i pokore, pot zatiranja strasti i hüdi nagnenji, pot boja proti šatani, proti sveti i mesenomi poželenji, pot trpljenja, zaničavanja i potrplivosti. Pa če smo zaslepleni, kak denešnji slepec, prosimo Gospoda, da spregledamo, da vidimo nečimurnost sveta i našo nesrečo.

Cio te poti je Jeruzalem, gde moramo duhovno vmreti: odmrjeti sebi i sveti, i samo Jezus živeti; sleči staroga človeka i novoga obleči v pravičnosti i svetosti.

Ka nas pa k tomi nagible? Lübezen do Jezusa, ki nam je to pot pokazao. Jezus, krao veličastva, si je zbrao pot siromaštva, zatajivanja, zaničavanja, pokore i najstrašnejše muke. Vse to zavolo tebe.

K tomi nas nagible tüdi naše zveličanje. Samo edna je pot, ki pela v nebesa, pot pokore. Po križi, po trpljenji je šo Kristuš v nebo, druge poti nega tüdi za nas.

mora brigati zato, da bi se slüžila sv. meša bar po nedelaj i svetkaj v onih cerkvah, štere so morali duhovniki zapustiti, ar so bili pozvani na fronto. Francoski verniki zbirajo posebne podpore, da bi se omogočo prihod duhovnikov v zapušćene cerkve.

Kitajska. Lani v jesen so razbojnikje vmorili misijonara frančiškana O. Exlera, ki je delovao v apoštolskom vikarijati Luanfu. Razbojnikje so mislili, da ma misijonar peneze, zato so ga napadnoli i njemi zadali težko rano na glavi i na trebühi. Kda je prišla pomoč, je bio misijonar že mrtev, napadalci pa so pobegnoli.

Polska. Iz Rige javljajo, da so v Pozeni podri veliko podobno Kristuša Krala i spomenik Wilsonov, Kosciuszkovoga i Mickiewiczovoga. V Gnezeni so razdrli pred stolnicov stoječi spomenik krala Boleslawa, v Krakovi pa so odstranili spomenike Kosciuszkovoga i Mickiewiczovoga. Tak pišejo „Times“ 29. dec. 1939.

Stalinova 60 letnica. Krvnik Stalin je pred kratkim obhajao svojo 60 letnico. Malo štera država se ga je spomnila i pozdravila. Pozdravila ga je pa mala katoliška država Slovaška i to njeni predsednik prelat dr. Tiso. Katoličanski svet se je prijavio za glavo, kda je to zvedo, kak more en katoličanski duhovnik toga zagriženoga preganjajca vere i Boga pozdravlati. Mi dr. Tiso toti zagovorimo, da je to včino kak politik, ne pa kak duhovnik, a vendar jasno povemo, da toga ne bi smeo včiniti, ar je pri vsakom njegovom djanji njegova duhovniška čast zraven, ki je Kristušov namestnik. Kak sodi od toga pozdrava katoliški svet, objavimo par reči iz svetovnega časopisja. List De Nieuwe Tag piše: „Žalostno znamenje so pozdravi, štere so krvniki iz Moskve poslali za njegovo 60. letnico. — ... Celo je to včino Tiso, predsednik Slovaške“. Je Van Olden je pa k tomi pozdravi skleno sledečo pesmico, štero mi v nevezanoj reči predstavimo. Glasi se etak:

Ti si v Kremli najnevarnejši mož, ki si srdito zmislo, da si pozvani na obast, ti si prijateo mojega prijatela, to delam, ka on žele,

ti si vrazil gnoj za razcvet sveta.

Ti kak krvnik si za vse nas nevarnost, tebi nikaj ne svetoga, ne tron, ne oltar, ti vmarjaš duhovnike, starce, družine, a tvoj prijateo i pogodba me oslepita.

Ti ne poznaš več nikše zapovedi, ka je moje je Tvoje, tebe ne gene nikša potrebćina, nikša nevolja, nikše trpljenje; ti se veseliš mokam — ne tvojim, pravim jaz; moke, tvojih žrtev te upijanjio.

Jaz sam samo rob, pri kryl tvojih žrtev mi je visoka politika zagrnoła oči.

Ti si pravi vrag, ti si stari sovražnik sveta, a jaz te li pozdravljam, rešiteo i junak.

Zgüblena mladina. Jezuit Lake, ki je živo 4 leta v Nemćiji, je držao v Leighi predavanje, v šterom je povdarjao, da je versko življenje v Nemćiji še živo i da celo so povrnjenja h katoličanstvi. Z žalostjov je pa povdaro, da zdajšnja nemška mladina, štera ne čuje od Kristuša nikaj, bržčas ostane brezverska celo življenje.

Stalinov gnoj. Vodilni bolševik je od bolševičkoga „Jaz verjem“ dao sledečo izjavo: „Mi bolševiki smo gnoj, šteri je došlo, da pognoji rusko zemlo, naj iz nje precvete i zraste novo pokolenje“. Na to izjavo odgovarja italijanski list „Telegraf“, da te reči bolševičkoga voditelja posvedoćio strelni jarki na Finskom, kde so deset jezeri ruskih vojakov zakopani kak na klavnico prignani, da bi pognojili zemlo za Stalinovo zmago.

Pisma našim dečkom.

Uvodna beseda.

Mlad človek prerad misli, da je njegovo telo nezlomljivo in da mu stara leta ne bodo mogla do živega. Toda življenje govori drugače. Leta teko, telo slabi in za nas je pripravljen mrzel grob.

In potem?

Da, in potem!... To je najvažnejše vprašanje. Potem pa pride pekel in pridejo nebesa.

In mi?

*

To razmišljanje me je privedlo do tega, da sem vam, dragi dečki namenil teh par besed. Ne o smrti, o življenju bi vam rad govoril; o onem življenju, ki nikoli ne mine. Pokazal bi vam rad pot, ki vodi v to življenje; ozko pot in težko, toda ne tako ozko, da je ne bi mogli prehoditi in ne tako težko, da je ne bi mogli vzdržati. Po njej so šli že milijoni, zakaj ne bi mogli mi, moćni, sveži in polni mladosti?

Govoril bom vam, dragi dečki, ki nosite v srcu Boga, ki hrepenite po lepem življenju, toda življenje vas peha v greh in hudobijo. Govoril bom vam, ki padate, pa zopet vstajate, ki ste dostikrat brez dobrega prijatelja, ko ga najbolj rabite. Upam, da teh mojih besed ne boste preslišali, ampak jih skušali v svojem srcu oživiti.

Potrebne so, dragi dečki, mlademu človeku take besede, posebno še danes, ko je ves svet v propasti in skoraj ni moćoće več vedeti, kje je prava pot. Človeštvo blodi po grozni temi in mesto rešitve se mu odpira vedno večji prepad. Naš čas je izbrisal iz življenja Boga in njegove nauke, zato je pa tako vse negotovo in strašno.

Mi katoličani moramo zopet spraviti med ljudi ljubezen do Boga in njegovih naukov. Potem bo krivica izginila iz zemlje in nam se bo zopet dobro godilo.

Dragi dečki, mi se te dolžnosti vse premalo zavedamo. K sveti maši toti hodimo, toda samo zato, ker nas stariši in duhovniki tako učijo. Drugače pa v življenju živimo dostikrat slabše, kot vsi brezverci. Ali ni to žalostno?

Dečki! V naše vrste mora priti preokret, ker sicer gorje nam in gorje svetu! Ta preokret moramo prinesiti mi mladi i s tem bomo pokazali, da tüdi dečko zna za vero kaj doprinesti.

Zato, dragi dečki, odprite srce za vse dobro. Skupno se bomo borili za pravično stvar. Borili se bomo mi, ki smo še polni življenja in moći. In kdor se bori, ta zmaga!

Dragi dečki, na koncu uvoda še tole; skušal vam bom pokazati, česar se morate najbolj ogibate in za čemer morate najbolj stremeti. So nekateri grehi med našim narodom, ki so strašni in katere moramo čimprej iztrebiti. Predvsem na te pregrehe vas bom opozarjal.

Molite za našo stanovitnost in zmago, molite pa tüdi za pisca teh vrstic! (Dalje.)

Obsodba Fridrih Štefana, sod. uradnika v Soboti.

V Soboti na okrožnom sodišći se je vršila premoćni pondelok razprava proti sodnomi oficijali Fridrih Štefani, ki je pri okrajnom sodišći v Soboti ponevero varstvene pejeze v zneski nad 700.000 Din. Za razpravu je vladalo v Soboti veliko zanimanje i je občinstvo napunilo sodno dvorano do zadnjoga koga. Po celodnevnoj razpravi je predsednik senata razglasio obsodbo, po šteroj je bio Fridrih obsojen na 12 let robije i trajno zgübo častni pravice.

MISIJONSKA POROČILA

J. M. J.

Prečastiti g. urednik!

Zopet so eno leto stalno in redno prihajale Novine in Marijin list na to visoko yunausko planoto. Prinašale so nam novice iz drage domovine in razlagale na lep način svetovne dogodke v lući večnih zakonov. Poleg tega pa so podpirale tüdi misijonske zadeve i zbirale denar za razširjenje božjega kraljestva. Prav za vse se Vam v imenu mgs. Kereca, mis. brata Meolica i tüdi v svojem imenu najlepše zahvaljujem. V grozno bedo nas je potisnila vojna. Sprejeli smo vse polno vojnih sirot i beguncev, poleg tega pa imamo še grozne dolgove, ki so nastali pri zidavi misijonske šole. Prav lepo Vas vlč. g. urednik prosim, da nam še pomagate z denarno zbirko i da dobro ljudstvo Slov. Krajine še in še navdušujete za molitveno vojsko. Ne prosimo zase, kajti to že s svojim delom zaslužio, prosimo le za kritje dolga misij. hiše, v kateri se bo lahko toliko dobroleži od Slovencev dr. Korošec, dr. Kulovec, dr. Krek, Smodej i naš bivši poslanec dr. Klar. Na toj seji se je sklenilo, da se pred volitvami more vrediti država, to je, mora se dati samouprava tüdi Slovencev i Srbom. Na seji se je tüdi objavilo, da volilni zakon ešće ne sprejeti od ministerskoga sveta i da bodo pri njem ešće spremembe. Odbor je povdaro, da že v danoj banovini Hrvatskoj morajo meti Slovenci i Srbi ne samo dužnosti, nego tüdi iste pravice, kak Hrvatje i ka se proti kalilcom mira more tü i v celoj državi ostro nastopiti.

Najlepše pozdrave v Srcu Jez. in M.

vdani

ANDREJ MAJCEN,
sal. misijonar.

Prosimo vse dobre duše, naj podprejo misijon g. Kereca. Dare sprejme uredništvo Marijinoga Lista v Črensovcih.

Ka novoga v politiki.

Seja glavnoga odbora JRZ v Beogradu. 24. januara je meo sejo voškejši glavni odbor JRZ v Beogradu. Seje so se vdeležili od Slovencev dr. Korošec, dr. Kulovec, dr. Krek, Smodej i naš bivši poslanec dr. Klar. Na toj seji se je sklenilo, da se pred volitvami more vrediti država, to je, mora se dati samouprava tüdi Slovencev i Srbom. Na seji se je tüdi objavilo, da volilni zakon ešće ne sprejeti od ministerskoga sveta i da bodo pri njem ešće spremembe. Odbor je povdaro, da že v danoj banovini Hrvatskoj morajo meti Slovenci i Srbi ne samo dužnosti, nego tüdi iste pravice, kak Hrvatje i ka se proti kalilcom mira more tü i v celoj državi ostro nastopiti.

Triletnica prijateljstva med Bolgarijov i Jugoslavijov. 24. januara, na den 3. obletnice, ka sta sklenile večno prijateljstvo Jugoslavija i Bolgarija, sta v imeni obeh držav poslala eden drugomu naš zvućniji minister Cincar-Marković i bolgarski, ki je zednim predsednik vlade, dr. Kjöseivanov, prisrćne pozdrave.

Obračunanje s komunisti v Franciji. Francoska vlada je izdala odredbe, po šterih zgübijio svoje mandate vsi komunistični senatorje, poslanci, deželni poslanci, okrajni poslanci, mestni svetniki i občinski odborniki. En del poslancov se je že prle odpovedao komunistmi, a većina, najmre 60, jih je izklüčenih iz parlamenta.

Japonska konferenca v Budapešti. Japonska vlada je pozvala vse v evropskih država j nastavlne poslanike na sestanku v Budapešti. Namen sestanka je, da pošlejo japonskoj vladi njeni poslaniki enotno i jasno poročilo.

Romunski petrolej povzročia nemire. Kak smo že v Novinaj poročali, so Sovjeti izročili Nemcom okolico Lwowa, kde se nahajajo petrolejske vretine. To se je zgodilo zato, ar Rusija ne more Nemćiji dobavlati obećanih surovin, med njimi petroleja, kajti teh ma komaj za sebe. Brez petroleja pa se ne more zdignoti v zrak niedno letalo, niti se zbrenoti tank ali motor. Nemci bodo za to ugodnost podpirali Ruse v boji proti nedužnoj Finskoj tak, da ne pustijo nikšega orožja skoz svoje ozemle na Finsko i ka Rusiji dajo na pomoć svoje inženire i skušene oficire. Drugi vzrok, ešće važnejši, ka so Nemci dobili te del Galicije, je v tom, ka ščećjo preprećiti dovoz petroleja iz

Romunije Francozom i Angležom. Da te svoj namen dosegnje, so krepko nastopili v Bukarešti i zahtevajo kak najveć petroleja za sebe. Francoska i angleška vlada sta jako vznemirjenivi i ostro nastopata po diplomatskoj poti v Bukarešti, da se Romunija točno drži pogodb, štere sta sklenoli z romunskimi petrolejskim družbami. Ar so petrolejske vretine ne last romunske države, nego petrolejskih družb, je Romunija postavljena med dva ognja, vzela svojim petrolejskim družbam slobočino, da petrolej odayajo prosto komi ščećjo i ga odsemao smejo odavati samo po odobritvi državne oblasti. Ka se je za Romunijo začeo vevaležan i usode pun zgodovinski trenutek, je vsakom jasno, tembole, ar je na pitanje italijanske vlade, ka bi Nemćija napravila, če bi Rusija štela iti na Balkan, Nemćija Italiji odgovorila, da ona priznava pravico Rusije do Besarabije, štero majo Romuni zasedeno.

Kanada. Parlament v Kanadi je razpušćen i raspisane so za to zimo državne volitve.

Smrt bivšega švicarskoga predsednika Motteja. Dober katoličanski mož Motto Jožef, bivši predsednik Švice, je vmro. Pokopali so ga v Berni iz palače parlamenta z velikanskov vdeležbov naroda. Sv. mešo za pokojnoga je opravio baselski škof Strench. Pokojnoga sta sprevidila na zadnoj zemelsoj poti predsednik francoskoga parlamenta Daladier i državni tajnik pape Pija XII. kardinal Maglione.

Madjari so zaplenili imanje prelata Vološini. Bivšiji predsednik Podkarpatske Ukrajine, prelata Vološini, so Madjari zaplenili vse imanje i je izročili državi. Vološin je profesor v nekom zavodi na Češkom.

Prijateljstvo med Bolgarijov i Türćijov. Pred kratkim je obiskao türski zvućniji minister glavno mesto Bolgarije, Sofijo, i tü razpravlao z bolgarskim državnikom od še nerešenih pitanj med Türćijov i Bolgarijov. Ti pogovori so meli popolen uspeh. Po teh pogovoraj sta si poslala krao Boris i türski ministerski predsednik tople zahvalne pozdrave.

Nemški poslaniki balkanskih držav so pozvani od nemške oblasti na skupni sestanek, da poročajo nemškoj vladi od zadržanja teh držav. Te sestanek se vrši pred balkanskov konferencov v Belgradi.

Amerika se boji za svoje na Švedskom. Amerika je pozvala svoje podanike, naj hitro zapustijo Švedsko i se povrnejo v Ameriko.

Bojišča.

Finci se junaško držijo, odbijajo vsaki napad, a vendar izjavlja finski zvüenešnji minister Tammer, da Fincom menkajo letala, posebno bombniki i zato dolgo ne bo mogla vzdržati.

Finski letalec Jorma Sarvanto je v 4 minutaj vničo v zraki 6 sovjetskih letal.

Finci so oslobodili mladodoga finskoga poročnika Kosorusija, šteroga so Rusi zgrabili z dvema vojakoma vred. Te poročnik je pripovedavao grozovite reči od podivjanosti komunistov. Njemi, zdravimi mladomi človeki, so oči vö pustili, drugiva dva vojaka so pa žežgali.

Finci so dozday vničili 500 ruskih tankov, to je polovico, ka so jih Rusi spravili na Finsko.

Angleži so poslali 30 novih letal Fincom na pomoč. Tak majo Finci zdaj 10 novih letalskih eskadrov.

Angleški odposlanec Cistrina Walter je obiskao finsko bojišče i po obiski dao izjavo, da ruski komunisti s srditostjo mečejo bombe na male delavske finske hišice i v ednom mestu so celo razrušili malo cerkvico. Na njo i na pokopališče, v šterom počivajo v tom boji streljeni vojaki, so vrgli 60 bomb.

Anglija je zgubila peti rüšilec. Nemci so potopili 1430 tonski rüšilec „Exmanth“, šteri je koštao 60 milijon dinarov. Noso je na sebi 11 topov i 174 mornarov. Vse je zgübeno.

Kitajci so premagali Japonce pri Kaočengi, šteroga so zavzeli. 4000 Japoncov je mrtvih, 7000 pa zgrableni. Kitajci so zaplenili v tom boji 26 japonskih topov. Maršal Čankajšek i z njim vsa Kitajska odklanja japonski predlog za mir, po šterom bi Kitajci zgübili Mandžurijo i bi postali odvisni od Japoncov.

V Franciji se zbira češka vojska. Češki narodni odbor, ki ga priznava francoska vlada, zbira češko vojsko, ki se bo borila z Angleži in Francozi proti Nemčiji.

Nemci so pustili nove mine i nove podmornice na morje, štere so v par dnevaj potopile 2 angleški bojni ladji i 17 trgovskih ladij, večinoma last nepristranskih držav.

Italjanska ladja „Orazio“ je zgorela. Več potnikov je mrtvih. Ogen so prej poteknoli nekš potniki iz Srednje Evrope.

Železniška nesreča pri Rumi.

Zadnje nedelo je brzi vlak, v šterom se je vozo min. predsednik dr. Cvetkovič v spremstvu dveh ministrov, zavozo pri železniški postaji pri Rumi v tovrne vagone. Minstrski predsednik je dobo pri toj nesreči male poškodbe na obrzi i na roki, finančni minister dr. Šutej pa je dobo precejšen sünek v ramo. Drugi so ostali nepoškodüvani.

Glasi iz Slov. Krajine.

Filovci. V nedelo dne 21. januara se je v našoj kapeli „Marije pomočnice kristjanov“ skleno prvi hišni zakon med Švec Štefanom i Ošlaj Terezijov pa Ošlaj Lujzom i Švec Terezijov. Zdavanje je opravlaio po večernicaj v kapeli. Dolenske fare oskrbnik, g. Horvat Franc, šteri je rod Šveci, našemi bivšemi širiteli.

Smrt duhovnikovoga oče. Januara 21. smo sprevodili v Filovcih k večnomi počitki Lovrenček Ivana, očo Lovrenček Jožefa,

Slovo g. Lutar Štefana, šol. upravitela iz Črensovec.

27 let je bio med nami dober krščanski mož, ki je v lübezni zrasedo vküp z našimi verniki. Jedini kantor skoz vnoqa desetletja nazaj, ki je s svojim mogočnim glasom obvladao črensovsko veliko cerkev. Lüdsko, to je cele cerkve spevanje nišče pred njim i nišče za njim ne znao tak voditi kak on. Prezvišeni g. knezoškof, misijonarje i drugi so ešče dnes den puni hvale za njegovo lüdsko spevanje. 20 let je bio učiteo v Črensovcih, 21 let je bio kantor, ova leta pa učiteo v Žižkih. Kak učiteo ne samo včio, nego vzgajao, vzgajao v pravom krščanskem dühi i tüdi v novoj državi v narodnom, gde se je pokazao za zavednoga Slovenca i dobrog Jugoslavana. Poleg šole si je spravo nevenlive zaslüge pri gasilstvi i kmetijstvi. Gda odhaja iz Črensovec, njemi cela črensovška fara z zahvalnim srcem žele na pot: Bog plačaj za vse dobro, Bog vas blagoslovi na novom mestu, ostanimo v lübezni združeni.

Šolska deca z učitelstvom se je 27. poslovlila z genlivoslovesnostjov od g. šolskoga upravitela i njemi privabila v oči suze z lepimi poslovlilnimi govori. Vučenec 1. razreda se je s sledečov pesmicov poslovlilo od odhajajočega.

Dragi gosp. upravitelj!

Urno ste privadili nas na šolski red, glavico nam kmalu napolnili raznih ved. Vem, kako pravilno svinčnik se drži, nigdar več ne zabim pičice na „i“. Srček sam od sebe čutil je ljubav, ni so ga učili pa Vas ljubi prav. In sedaj ob slovesu spremite ta cvet Bog naj Vas chrani mnogo, mnogo let.

Vučenic 7. razreda, šteroga je vodo g. upraviteo, je pa povedao ete lepe reči

G. upravitelju v slovo.

Dovolite gospod upravitelj, da se ob tej priliki, ko ste zadnjokrat med nami, poslovlim od Vas v imenu vseh učencev in učenk. Dolgo let ste bili pri nas. Učili ste nas in nas lepo vzgajali. Pa ne samo nas, bili ste dober učitelj in vzgojitelj tüdi našim očetom in materam. In mnogo dobrih naukov, ki jih sedaj dobivamo od staršev, so oni sprejeli od Vas.

Večkrat smo Vam vračali z nehvaležnostjo ves Vaš trud in očetovsko skrb. A vendar Vas nikoli nismo mislili žaliti. Prosimo Vas pozabite na vse naše prestopke i nam odpustite. Šele sedaj, ko nas zapuščate, vemo koga izgubimo. Žal nam je, da odidete. Vedite pa, da Vas nikoli ne bomo pozabili. Radi in z veseljem se Vas bodemo spominjali.

Ob slovesu pa sprejmite našo najprisrčnejšo zahvalo za vse Vaše naporno delo za nas. Na novem službenem mestu pa Vam želimo vso srečo in božjega blagoslova.

Zbogom, naš doberi gospod upravitelj.

salezijanskoga duhovnika v Martinišči. Na sprevodi je bilo 6 duhovnikov i vnožina lüdstva. Naj njemi bo Vsemogočni sodnik smileni! Ostalim naše globoko sožalje.

Smrt našega širitela. V Renkovcih dne 19. jan. popoldne ob pol dveh so v Gospodi zaspali širiteo Novin i M. Lista, Cigüt Jožef v 56. leti starosti. Pokop je bio v soboto 20. jan. ob treh popoldne. Priporačamo pokojnoga v molitev naročnikov! Naj njem sveti večna svetlost. Ostalim naše sožalje.

Poštnomi ravnateljstvi. Januara 29. zakaj ne vozo autobus iz Sobote v Lendavo? Prej se je pokvaro. Dobro. Zakaj se pa to ne javilo pravočasno na poštno urade? V Beltincih je čakalo 8 potnikov, ki so meli pozive na oblast, v Črensovcih bio potnik i zvedilo se je komaj te, da autobusa ne bo, gda bi že mogo priti. Prosimo, naj si poskrbi ravnateljstvo za rezervne autobuse i se takši nered več ne pripeti.

Toplo se zahvalim preč. duhovščini, g. organisti i vsem sprevodnikom, ki so mojega dragoga očö, Cigüt Jožefa, sprevodili k božemi počitki. Cigüt Franc, dijak IV. a. razreda v Soboti.

STAROSLOVENSKE MOLITVENE KNIGE se ponovno dobijo za 30 dinarov v knjarni pri Zver Ivanu v Murski Soboti.

Sobota. Slamo je skübla sirota Polakinja, žena našega domačina, gda je mož odišeo od doma. Pri sküblenji slame, se je ta, ar jo je težo sneg, podrla na nesrečno mlado ženo i gda se je mož vrno, so jo mrtvo potegnoli z porüšene oslice. Žaljuje za njov mož i malo dete.

Beltinci. Banovinski živnozdravnik, g. Baša Ignac, se je preselo z dozdayšnjega stanova-

Pogled po državi.

Kelko smo pustili v zrak. Slovenija je lansko leto pokadila tobaka, cigarov i cigaret za 200 milijonov dinarov. Te pa li je penez, pač za to je, za potrebne reči ga nega. Keliko socialne nevole bi se dalo s tem rešiti. Pa od toga bo ednok tüdi račun brani.

Kelko jezer drevja mamo v Sloveniji. Po statistiki ma Slovenija s 1. jan. letošnjega leta sliv 874 000, jablani 2 358 000, grüšek 746 000, orehov 182 000, črešenj 219 000, kostanjev 243 jezero.

Štrajki v Zagrebi. Ar so zavolo velkoga snega siromaški delavci ne prišli do dela, so začeli štrajkati po zagrebških vülicah. Policija je stavkajoče razgnala.

Vnoge nesreče zavolo velkoga snega. Pri Sv. Andreji nad Škofjov Lokov je snežni plaz zasipao 12 letnoga Kopar Vrbana. Popolnoči so ga najšli mrtvoga. — Na Krasi je grozoviti sever, šteri je celo do 10 metrov visiko nanoso sneg na železniško progö, štero so delavci mogli odkopayati, naši železničarje s taljanskimi sküpno so delali, da je postala bar edna progö prosta. Zavolo toga velikoga snega je nastala na Postojni velika železniška nesreča, pri šteroj je zgübito 8 lüdi, 12 je pa teško ranjenih. — Na Pohorji pri Maribori je sneg zasipao voz z dvema jüncoma, 44 letnoga kmeta Ranera z ženov. Vse je mrtvo.

— V Dalmaciji dežuje i so nevarnosti za poplave. Narod trpi glad i mraz, ar ladje i vlaki ne

morejo dovažati hrane i drv. — Snežni plazovi so zasipali v Bosni 3 vlake, vucje pa raztrgali 3 lüdi pri Mostari. — Pri Djakovi je snežni viher stavo potniški vlak na odprtoj progö. — V Radvanji poleg Maribora se je skrio pod jasli slabo oblečeni delavec 35 letni Marinič Miroslav, da bi se malo segreo. Ar je pa jako pozebeo, so siromaki oglavi obeh nog odpadnole, štere je v roke vzeo i kazao orožniki, ki je iskao po tistom kraji kakše sumlive lüdi. Nesrečnoga so spravili v bolnico.

Naša mornarica žaljuje. Preminoči tjedem je naše 3 rüšilnice „Belgrad“, „Zagreb“ i „Ljubljana“ zgrabo veliki viher na morji. Naš najnovejši rüšilec „Ljubljana“ je viher tak močno zgrabo poleg Šibenika, da ga je potopo. Mrtev je en mornar, 10 pa ranjenih. Ministri vojske i admirali sta župan dr. Adlešič i ban dr. Natlačen brzöjavno poslala sožalje.

Prijave za dačo podukšane. Finančni minister je poduksao rok za prijavo pridobnine, samskoga davka, luksuznoga davka, dače na poslovni promet i državni zdravstveni sklad do 15. febr.

Povodni v Bosni. Zavolo toplejšega vremena se je reka Bosna razlejala na velike kraje i so v nevarnosti mostovje, da je odnese. Voda je zalezaja tüdi premogokop v Mostari i 30 000 kubičnih metrov vode morajo spumpati iz rudnika. Vucje se priklatljio celo do hiš i trgajo kmetom svinje.

Ka se godi po sveti.

Mraz v Ameriki. V Ameriki je tak velki mraz, da so morali vnoge šole zapreti, ar nemajo küriiva. Zmrznolo je 257 lüdi.

V toploj Španiji led. V Avilli je 20 stopinj mraza. V Sevilliji že leta dolgo ne bilo snega, zdaj je vse belo. V Segovi vucje napadajo zverino i lüdi. Dovož živil je jako otežkočen. V Madridi je zmrzno svetoznani severni medved.

Hortijeva črta. Zdaj, ka so Vogri dobili za soseda komuniste, je vogrška oblast v Karpataj zgradila močen obrambni pas, šteromi so dali ime „Hortijeva črta“.

Rusi gradijo tüdi črto. Zdaj, ka Rusi ne morejo niti male

nja v drugö, štero stoji proti občinskoj vagi na vogli kre glavne ceste. Ki ga iščejo, ga tü najdejo.

Serdica. Od vseh strani naše pokrajine poročajo v časopise, da majo na šolah premalo učitelov. Da ne bi što mislo, ka mamo ravno eti v tom koti zadostno število učiteljskih moči, se pa moramo tüdi mi oglasiti. Naša šola je šestrazredna, pa so bile skoro celo lansko leto na njoj samo štiri učiteljske osebe. Zdaj je pred božičom prišla peta učiteljska moč, šesto bomo pa mogoče šče dugo čakali. Na naših sosednih šolah pa tüdi nemajo boše, če ne šče slabše. Tak je na priliko v Kramarovcih na dvorazrednoj šoli samo eden učiteo, ravnatak v Fükšincih na dvorazrednici ena učiteljska moč. Po eden učiteo menjka nadeve v Gerlincih, pri Sv. Jüriji, na D. Slavečih. To davlemo v Novine z željov, ka bi naskori palik lejko sporočili, ka je že vsaki razred dobo svojega učitelja.

Sv. Jürij. Letošnji fašenek je tak kratek, kak ga že precu dugo ne bito. Kda so to istino naši lüdje v kalendaraj najšli, so se jako popaščili z ženitvami. Tak je bilo v tom kratkom časi po božiči v našoj cerkvi ozavnih prek 45 parov, ka se vsako leto ne zgodi.

Čemerni stric na odrö bo vsem priskrbel dovolj smeha, a na koncu pa le pokaže, da mu kljub čemernemu obrazu in obnašanju bije v prsih dobro, usmiljeno srce. Torej ne zamudite lepe prilike. — Vljudno vabi četa.

Pošta.

Ratnik Leopold, Lezey. Peneze sprejeli i liste vse pošilamo od novoga leta naprej. Če kaj ne bi dobio, včasii nam javi. Zrim Franc, Kuzma 82. Naročilo od 16. januara sprejeli pa zvršila, prle nismo nikaj dobili. Časar Marija, Sauchy Lestree. Za očö v Markovcih je na 1939. l. duga ešče 20 din. Požanec Kristina, Criquetot par Maucondit. Sprejeli 54 din. Horvatič Štefan, Claville. Na lani vse plačano, ostalo še na letos na 2 meseca. Mati plačali 36 din, ti 37,50 din. Kolmanko Josip i Wohid, Schleswig Holsten. Mi smo pošilali Novine samo do 15. decembra, ar so tvoji domači tak naročili. Od Novoga leta je znova pošilamo po naročili tvojih domačih Lejko Emilija, Fernace de Laquais. Sprejeli din 90. Horvat Štefan, Ivanci 2. Jerebic Ivan dozday še ne plačao. — Čör Žiga, a Legature. Franke zmejnjo v Parizl 1,25 din pri nas pa 1,10 do 1,15 din. M. F. Champroses par Tournon. Pitani dug je 48 din. — Gančki. Sprejeli obe pošilatvi. Kda se pregledne, vse zdravo pride na vrsto.

Službena nazannila

Kr. banska uprava dravske banovine.

Odredba

o organiziranem zatiranju San-Josejevega kaparja.

San-Josejev kapar, ta najhüjši škodljivec sadnega drevja, se je pojavil v posameznih krajih severovzhodnega dela naše banovine. Ta kapar grozi unčiti naše sadjarstvo, zato so potrebni posebni ukrepi, da se ta škodljivec zatire.

Zakon o zatiranju boleznii in škodljivcev kulturnih rastlin z dne 9. decembra 1929. (Uradni list šte. 104-23 iz l. 1930) predpisuje med drugim tüdi tele dolžnosti, oziroma ukrepe za zatiranje škodljivcev:

a) Po § 3. toč. 1—3 navedenega zakona mora vsak imetnik (lastnik, uživalec, zakupnik) zemljišča štčiti svoje kulture zoper rastlinske bolezni i škodljivce ter te zatirati pravočasno z lastnimi močmi in sredstvi. Dalje mora uporabljati posebne zatiralne ukrepe, ki jih predpišejo oblastya, sodelovati pri izvrševanju obči ukrepov ter se pokoravati pri tem poslu predpisom oblastev in uradnih strokovnih ustanov in organov, ki vodijo borbo zoper rastlinske bolezni i škodljivce. Po potrebi mora tüdi dajati lastno ali ob svojih stroških potrebno delovno moč za izvrševanje del ob priliki občega zatiranja. (Dalje.)

Imam na prodaj

trgovske stalaže za železnino, skoraj nove. Fran Rešek, trgovec, Beltinci.

Žena in dom.

Za pustni čas. — Snaha pride y hišo.

Preden se odločiš za zakonski stan, pač dobro premisli, ali je dom, kamor se nameravaš omožiti, res za tebe, ali si tudi ti za tja. Znaš mnogo vprašanj, na katera moraš odgovoriti sama sebi, povoljno odgovoriti, ako hočeš, da boš v zakonu srečna, da bo vsaj začetek sreden, saj težave itak že pridejo s časom. Glavno vprašanje ti bodi tvoje zdravje. Če si zdrava, krepka, boš še nekako lažje vse premagala. Drugo je tvoja telesna sposobnost za zakonski stan. O tem se posvetuj z zdravnikom. Ženske silijo v zakon, potem pa, ko razočarajo same sebe in moža, se prično prepri. Prav važno je vprašanje, če resnično ljubiš tega ženina, če on tebe ljubi. Zakon brez ljubezni je pekel na zemlji. Živeti skupno življenje z neko osebo drugega spola, ki ti je morda celo še zoperna, to je nenaravno, največja duševna muka. Zakaj se milijonarji ločijo. Vsega imajo v izobilju, pa se ne ljubijo, ali se prično sovražiti. Uvidijo, da niso bili nikdar za skupaj, da ni mogoče več tako živeti, pa gredo narazen. Milijonarji to lažje store, ker se imajo s čim preživljati, ker dajo otroke lahko po zavodih. Ali pa se boš ti ločila? Kam? S čem? Na kmetiji to ne gre tako. Lažje je še pri uradniku, ki od svoje redne mesečne plače ločniki odšteje, kolikor mu sodnik stanu, okolščinam in krivdi primerno prisodi. Toda kmetica ločiti se, to se težko zгодiti sme. Kam pojdeš ločenka? Niti ni za govoriti o tem. Pa pustimo ta vprašanja, ki so vsako za sebe še celo dolgo poglavje razmišljanja, pogovorimo se o tebi kot o bodoči snahi. Ne pozabi v prvi vrsti božjega zakona, ki ločitve ne pozna. Dovolj samo ločitev od skupnega življenja, a nikdar od zakonske zveze.

Skoro povsod, kamor se na kmetih omožiš, boš našla moževe stariše, očeta, mater, ali oba. Večkrat še kakšne druge družinske člane, katerim je vsled njih nesposobnosti za samostojno življenje izgovarja dosmrtni prevzišek. To so ljudje, s katerim bo treba odselej bivati pod eno streho, morda pod tisto, katero so oni z delom svojih rok zgradili s krvavimi žulji. Oni so si torej zaslužili, da pod to streho v miru počivajo na stara leta. Jedli boste skupaj pri eni mizi. Kruh s tiste njive, s polja na katero so kapale njihove potne kaplje, da so jo rešili dolga in jo kot dediščino zapisali sinu — tvojemu ženinu. Treba bo skrbeti za njihovo snago, oprati jim perilo, posteljino, jih v boleznih očistiti, negovati, s prijazno besedo jih pozdraviti, tolažiti v boleznih. Z lepim pogledom jim izročiti njih zgovorjeni delež. Ni torej dovolj, da bo le on pri oltarju rekel „da, hčem!“ — Tisti „da“ jih je že, mnogo

rekle, pa ni bilo dovolj. Pogledj torej vsenaokrog, ali boš kot plemenita žena mogla sprejeti tudi njegove onemogle stariše v svoje srce.

Pridejo na vrsto še težave, da sta si ti in moževa mati v značajih nasprotni. Moževa mati, tašča (punica), so bolj varčni, ker vedo, koliko so trpeli za dinar. Ti si bolj mlajši svet, ki pa je zapravljiv, površen, gizdav. Želiš si lepih tovarniških čevljev, če tudi dolgo ne drži, mati pa obrajtajo čevljarja iz vasi, ki dela močne, če že ne tako lepe. Ti ljubiš ples in veselice, to stane denar, pri hiši je pa še dolg. Ti ne bi rada po njihvah delala, koš na hrbet, to ti ne godi. Za težake ne nese, niso dosti klali, komaj eno manjšo svinjo težakom pa je treba dobro kuhati. Ali boš torej k mesarju šla po meso za težake, se ošabno po kuhinji sukala, z denarjem, ki je bil s težavo pristen, den za hude čase za slučaj največje sile? Ja, tako ne pojde. Stara te bodo opomnili, da varčuj, ti se boš menda še zadirala nad njimi? Premisli torej vse to. Naredi sklep, da se boš do zadnjega z vsjo ljubeznijo podvrgla močnejšim starišem, da jih boš ljubila kot svojega moža, da jim boš v oporo, ne v žalost, da jim boš angelj za njihova stara leta. Prinesi jim v hišo mir, ne vojsko. Ako tega ne moreš, si pač poišči druge prilike, kjer teh obveznosti ni. Ker grozno in strašno je poslušati, kaj ubogi stari ljudje na prevzišku pretrpe, še po sodnjah si morajo iskati pravico na zadnji grizljaj kruha. Res so slabe letine in ni toliko pridelka, zlasti, ko družina naraste za pet ali več otrok. Pa z lepo besedo z neko ureditvijo se bi morali mladi s starimi vendar doma poravnati, ne da se pravdajo za eno pipo tobaka. Večkrat se čuje: „Stara je sitna, hudobna, rada pije“ in podobno. To so pa slabe lastnosti, katerih so pač vsi stari ljudje polni. Pa tudi to se da v mirnih, potrpežljivih besedah vriliti. Ne bodi ljubosumna, če bo mož svoji materi kdaj kaj poklonil in bo le slučajno tebe prezrl. Daj mu raje priznanje, da je dober človek, ki ljubi svojo mater, ki si kaj odtrga za njo. Za tako vedenje te bo bolj cenil, kot za pozornost, ki jo boš njemu samemu izkazala. Ti bodi v hiši, kamor se omožiš, svetla zvezda, ki bo svetlila, vsem s svojo milino, ki bo ogrevala dom s toploto ljubezni in srečne dobrote. To naj bo tvoj sklep, preden stopiš pred oltar. V vsem življenju se na ta sklep rada spomni. Ko prestopiš prag nove hiše, pozdravi najprvo njegove stariše, mater in očeta. Obljubi jim, da jih ne boš nikdar žalila, jih smatrala za svoje in vse te bo spotaloval kot dobro snaho, modro ženo. Bog pa bo blagoslovil tvoje otroke, M. Zalar.

Pisma vojakov iz Slovenske Krajine,

štera so v svetovnoj bojni pošilali uredništvu Novin.

Ta večjezna pisma so dokaz tiste povezanosti, štera je obstojala med Novinami in našim narodom i štera je rodila našo slobodino.

Žitek Ivan, Praga. Etak se njim oglašim kakti svojimi dobromi prijatelji: Falen bojdi Jezuš Kristuš i na drugom kraji njim pa lepo zahvalim na njuvij lepij daraj, s šterimi so oni mene tak

bes. Z razprostrtimi rokami je molila za mir Francije i mir sveta. Bog poslušni goreče molitve! Matko Micika z bratom Vanekom, brat Andraž z ženov Micov, Kavaš Imri z bratom Vanekom, Nedelko Martin z bratom Jož-

preveč jako zdaruvali. Je san rad būo, da san teiste lepe knjige dobo, štere mene tak preveč jako veselijo eti na delešnjem svejti. Den je več dukši, nej san meo štenja nikšega. Zaj fala Bogi

kom, Radoha Martin z ženov Kator, Tratnjek Agata i Sečkar Štefan vsi iz Odranec. Gönc Jožef i žena iz Kobilja. Njeva i vsi ostali nam pišejo, da naše liste dobijo v roke, samo nekaj dni kesnej.

papinska hči hodi v protestansko cerkev! Ne čudimo se, če Bog kaštiga Slov. Krajino! Dokeč bo Slov. Krajina mela takše spačline ljudi, tečas nede nad njov Božega blagoslova.

I še nekaj zanimivoga! Vu veri mlačna žena pravi ednomi mojemi prijatelji: „Letošnjemi tak slabomi vremeni je nišče drugi nej kriv, nego stare babe, štere v kedni k meši hodijo.“

O rojstni, rojstni kraj! Ali so tebe na to včili tvoji plivanosje, kaplanje, ali tvoji vučitelje i vučitelice?! Zamislimo se malo!!

Naši kmetovje navadno celi tjeđen močno delajo; samo v nedelo majo svoj zasluženi počitek. Ali kakši je te počitek? Eden na mesto, da bi šok meši i tak spuno svojo versko dužnost, raj ide žgat, da se lahko celi tjeđen pijen premetavle. Drugi v nedelo ide okoli kupivat to ali tisto i pride domo v noči, pijen i blaten. Tretji ide k meši, ali cerkve ne vidi, ar vonej ostane, ali pa, še slabše, ide naravnoč

v oštarijo gda je meša.

Čujte še to. Bio sem pozvan na Goričko na novo mešo. Po mojoj navadi sem prišo en den prle, da tak pomorem tu pa tam. Okoli tretje vore stopi k meni novomešnik pa me zaprosi, da naj hitro stopim dol v Soboto na kolodvor čakati neke gospode iz Celja.

Vzemem edino Goričko hitro prometno sredstvo — bicikl — i za 2 vōri sem v Soboti. Tu zdaj moram najti ali sobe za gospode ali pa auto; i odločo sem se za drugo. Čeravno nesem žeden, idem v gostilno domačoga človeka, da se informiram, kje bi najleži dobo auto. Sezna, lahko je naročiti auto ali trbe ga plačati; Prekmurski sin pa je navadno slab pri penezaj, i zato je potrebno dobro „handlati“.

Ar je pihao mrzvo veter, sem stopo v sobo. Gda sem spio štampček slivovke, se zahvalim za informacije i plačam koliko sem bio dužen. Nato idem vō. Ali ka čujem: Vōni, kelnar z ed-

mam, to me najbolje veseli, lepo štenje. Jes san z veselim srcom gor prijaio teisti lepi njuv pozdrav, to je bilo 5. dneva toga meseca. Na drugom kraji pa zemen od njij poglavitoga gospoda slovo i tak da bi Bog dao, ka bi se mi enkrat ešče samo mogli viditi i z rečmij gučati v našoj Slovenskoj Krajini. Z Bogom naj ostanejo i sv. Jožef i Marija naj ostane z vami i mali Jezušek i tak z menov. Amen.

Tečaji kmečkih nadaljevalnih šol v lendavskem srezu.

Zanimanje za kmetijski pouk po naših vaseh je posebno v zimskih mesecih zelo veliko. V vsakem kraju, kjer imajo gg. učitelji predpisane kvalifikacije za samostojno vodstvo kmetijskih tečajev, se taki tečaji vršijo. Letos se z uspehom vršijo tečaji v: Hotizi, Melincih, Gančanih, Lipi, Peteševcih (že 11 let za povrstjo) in Srednji Bistrici. Tečaje obiskuje redno 50—80 mlajših in starejših kmetovalcev. V Žižkih in na Kapci pa se vršita tudi dva tri mesečna gospodinjsko nadaljevalna tečaja.

Vsi kmetovalci, ki imajo čas in priliko, naj se teh tečajev udeležujejo, ker se tam lahko prav dosti novega naučijo za vsakdanje življenje. Želeti bi bilo, da se tudi v ostalih vaseh, kjer se ti tečaji še niso vršili, pričnejo vršiti. Ako pa ni tam gg. učiteljev za vodstvo teh tečajev, pa zaprosite oblast, da se v Vaših vaseh izvrši pozimi ob nedeljah par strokovno kmetijskih predavanj. Zimski čas ni kmetu samo za počitek, ampak tudi za izobrazbo. Zato izkoristite vsako priliko za Vašo izobrazbo!

Izpred okrož. sodišča v M. Soboti

Horvat Štefan iz Dolnje Bistrice št. 55 je bil, dne 3. januarja 1940. obsojen na 1 mesec strogega zavora zaradi ponedverbe 2.420 din pri okrajnem šolskem odboru v Dolnji Bistrici.

Gabor Franc iz Sv. Jurja ob Ščavnici je bil dne 3. januarja 1940. obsojen na 4 mesece strogega zavora zaradi zloč. po čl. 3 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi, obsojenec je izrekel nad javnostjov „Hitler naj pride sem, da bo napravil red v državi“ ter stem nameraval ustvariti prepričanje in razpoloženje pri drugih, da bi se del kraljevine Jugoslavije odcepil od celote in spojil s tujo sosedno državo.

Oda se agrarni travnik v V. Polani, šteri meri 1/2 orala. Pozve na upravi Novin v Črensovcih.

ŠIRITE „NOVINE“

nim gospodom, šteroga ime i pozvanje sem poznej zvedo, se razgovarja od mene, kak da malo „pijem“, ali da se zato mislim „domo“ pelati v autoji i še druge nesramne reči.

Vidite, takši je domači človek! Svojega najboukšega prijatelja i gosta ošpotavle, ar dela dobro drugim i najbolje, zato, ar neje pijanec, „lumpaš“.

Neki gospod je mislo kupiti pšenico. Tri dni hodi i spitavle, kje bi jo mogeo dobiti. Pri svojem sosedi je parkrat bio, pa ga je te vsigdar odpravo s tem, da ne oda. Širti den pa na prego odpelao ravno telko, kak njegov sosedi mislo kupiti. Odpelao je to, znate kama? Ednomi židovi, i odao je falej, nego njemi je sosedi ponujao.

Takše poštenje je med našimi ljudmi. Dokeč jim dobro ide, za drugoga jim nej briga. Gda pa jim kaj trbe, te pa bi šteli, da bi cela ves k njim letala na pomoč. Ali je ne tak! Premislimo si malo. Toni Žec.

„HIZICKI DOMAČOJ“

Schadl Agneš, Phorstorf, post Grevesmühlen, Kreis Schönberg, Mecklenburg. Prečastiti gospod! Prav srčno se vam zahvalim na Novinaj i Kalendaru. Bog vam plačaj vaše trude. Pozdravljam moje stariše, sestre, brate ino celo rodbino. Pozdravljam tudi gospoda oskrbnika Jürjanske fare i vas gospoda urednika.

Časar Marija, Štefan i Karol, Sauchy Lestree, Pas-de Calais, France, iz Markovec. Prečastiti gospod urednik! Vu presvetom Srci Jezušovom Vam pošilam srčne pozdrave duhovni pastir. Posebno se Vam zahvalujem g. urednik za vse Vaše trude, za vso Vašo skrb i za vso gorečo ljubezen do nas, ki smo odločeni daleč od Vas eti v Franciji. Ne je zadosta moja zahvala za Vašo ljubezen, štero nam pošilate po Vaših Novinaj. Zato Vam naj plača lübi Jezuš za vse Vaše skrbi, da Vam spuni željo, štero nam odkrivata. — Naznanjam Vam, da sem poslala naročnino za leto 1939. za sebe i pa za moje stariše. Časar Janoš v Markovcih št. 107. Za prav nevem, če de zadosta, ka ostane duga, tisto pošlem z naročninov za leto 1940. — Pozdravlja Vas tudi moja prijateljica Prša Marija iz Črensovec i Vam naznanja, da redno dobiva Vaše liste, štere so joj na veliko tolažbo v tej teškij časaj. Pozdravlja tudi Marijine družbenice iz črensovske fare i celo Slovensko Krajino. Pošilam Vam zahvalne pozdrave kak jaz i mojiva dva brata, Vam g. urednik i Tebi cela Slovenska Krajina. Srce Jezušovo blagoslovi Vas vse.

Pozdrave pošilajo svojim domačim, poznancom, duhovščini, celoj svojoj fari i celoj Slovenskoj Krajini iz hladne tujine, v šteroj je edino tolažijo naši listi i v šteroj je nevarno za nje tam, kde so drugoverci ali slabi katoličani. — Iz Nemčije: Fujs Klara i brat Rudolf iz gračke fare. Gjergjek Karol iz Kovačevca. Kreslin Štefan iz Bed-

Med ljudstvom.

Vsako leto mam lepo priliko, da se za tri ali štiri mesece razvedrim na domačoj grüdi, med domačimi siromaskimi ljudmi. V tom časi sem se rad držao nemškoga predpisa: sem delao po njihaj i travnikaj. Spoznavao sem, kakše je mišljenja prekmurskega kmeta i kakši je krüh mojih očov.

Vsaki den sem prišo vküper z ednim ali drugim. Vsakši človek ma svoje mišljenje, pravo ali nej, i zato sem večkrat razpravlao z ednim ali drugim.

Ednoga poudneva stojim s starim sosidom pa si pogučavamo od letošnje letine. Na sredi najnoga govora pride mimo „poznani“ kmet i se stavi pri nama. Začne naj nekaj pitati, te pa začne mrmrati proti duhovnikom i pravi da so to, da so tisto, da nika nedelajo, da samo plače poberajo i tak naprej. Končao je svoj govor z par žalivimi rečmi, boukše, da je ne omenjamo.

Ne smemo misliti, da tak dela i guči cela ves. To ne! Tak misli samo te „gospod“! Te gospod pa naj si malo premisli na svoje stvar! V cerkvi sem ga med štirimi meseci samo ednok vido. Drugi pravijo, da na dobro delo nikaj ne da; tüpatam si kaj rad „vzeme“, štero je nej njegovo. Pije i kadí kak „Türk“, naj samo ma. Pri fiskališaj pa je vsakši mesec skoro. Penez, šteroga njemi sinovje pošilajo iz tujine, njemi je premalo.

Glejte, takši ljudje so proti duhovnikom, proti slovenskomi ljudstvi; to so ljudje, šteri nemajo vere i šteri bi šteli zrušiti vsaki jakostni temelj.

Drugó nedelo idem v bližnjo ves. Tu mam stare znance. I čujte, ka sem doživo.

V toj vesi je oženjena hči papinskih i dobrostojećih starišov. Njeni mož pa je luteranski posestnik. I znate, ka je te luteran pravo?! „Jaz luteran v petek mesa ne jem, ali moja žena zato ne pita.“ Ne čudimo se te, če ta